

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนคณะวิทยาการจัดการที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2555 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจ เก็บรวบรวม และสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนคณะวิทยาการจัดการที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2555 โดยศึกษาจากเล่มงานวิจัยในชั้นเรียนที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2555 จำนวน 24 เล่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยในชั้นเรียนที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยในภาคเรียนที่ 2 มีจำนวน 14 เล่ม และภาคเรียนที่ 1 จำนวน 10 เล่ม จากการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ข้อมูลพื้นฐานของเล่มงานวิจัยส่วนใหญ่มีจำนวนหน้ารายงานวิจัยในชั้นเรียนทั้งฉบับมากกว่าหรือเท่ากับ 41 หน้า โดยมีจำนวนหน้ารายงานวิจัยในชั้นเรียนไม่รวมภาคผนวกมากกว่าหรือเท่ากับ 41 หน้า เมื่อศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานของผู้วิจัยพบว่า หัวข้อโครงการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า โดยพบว่าผู้วิจัยจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนที่นอกเหนือจากอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ใช้รูปแบบวิธีการวิจัยเป็นแบบเชิงปริมาณ ประเภทการวิจัยส่วนใหญ่เป็นแบบทดลอง วัตถุประสงค์หลักในการวิจัย คือ เพื่อศึกษา โดยมีจำนวนวัตถุประสงค์ที่ศึกษาน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 ข้อ มีการกำหนดสมมติฐานที่เป็นสมมติฐานที่มีทิศทาง มีการทบทวนวรรณกรรมครบทุกตัว และมีการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 1-5 เรื่อง ตัวแปรที่ศึกษาเป็น ตัวแปรต้น 1-2 ตัวแปร ตัวแปรตาม 1-2 ตัวแปร และไม่มีตัวแปรควบคุม จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 1 กลุ่ม โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 30 คน ส่วนใหญ่เป็นไม่ได้ระบุชั้นปีของนักศึกษา โดยไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง รูปแบบการวิจัยเป็นแบบเชิงทดลอง จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อเล่มมี 2 ชนิด พบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ พิจารณาตามประเภทเครื่องมือการวิจัย พบว่า งานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสอบถามและการทดสอบ ผลที่ได้จากการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา และวิจัยรูปแบบและวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาเป็นส่วนใหญ่ จำนวนรายการอ้างอิงของงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับสมบูรณ์ มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยย้อนหลัง 5 ปี ค่าเฉลี่ย 5.32 มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยค่าเฉลี่ย 19.16 มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษย้อนหลัง 5 ปี ค่าเฉลี่ย 0.42 มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 3.26

อภิปรายผล

จากการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียน คณะวิทยาการจัดการ พบว่ารายงานการวิจัยทุกเล่มจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนที่นอกเหนือจากอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เนื่องจากคณะวิทยาการจัดการมิใช่เป็นคณะที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ดังนั้นรายงานวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นศาสตร์ที่มีได้มุ่งเน้นไปยังอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยรูปแบบวิธีการวิจัยเป็นวิจัยเชิงปริมาณ ในลักษณะของการทดลอง ที่มีวัตถุประสงค์หลักในการวิจัย เพื่อศึกษา สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2542, น. 7) กล่าวว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ จุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาและวิจัยควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง นอกจากนี้พบว่ารายงานการวิจัยในชั้นเรียนที่ใช้ในการสังเคราะห์มีการทบทวนวรรณกรรมครบถ้วน และมีการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 1-5 เรื่อง ตัวแปรที่ศึกษาเป็น ตัวแปรต้น 1-2 ตัวแปรตาม 1-2 ตัวแปร สอดคล้องกับนิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์ (2554) ได้กล่าวถึงลักษณะงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนว่าไม่ต้องทบทวนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือศึกษาทฤษฎีมากนัก โดยตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรอิสระคือ นวัตกรรมที่ใช้ในการสอน ตัวแปรตามคือพฤติกรรมที่ต้องการแก้หรือพัฒนาของผู้เรียน ซึ่งมีตัวแปรในการศึกษาไม่มาก เมื่อพิจารณาในรูปแบบการวิจัยเป็นแบบเชิงทดลอง มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของบุศยรินทร์ อาณาเขต (2552) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่า ใช้การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 30 คน โดยไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา โปะประนอม (2551) ที่ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีววิทยา โดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่ามีขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือระหว่าง 10 ถึง 50 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างคือการสุ่มอย่างง่ายชนิดเป็นห้อง ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยที่ผู้สอนจะศึกษาถึงสภาพปัญหาในห้องเรียนที่ผู้สอนรับผิดชอบ ดังนั้นจึงไม่ใช้การสุ่มตัวอย่างแต่ใช้จำนวนนักศึกษาในห้องเรียนที่ผู้สอนเป็นกลุ่มทดลองในการศึกษา สอดคล้องกับสุวิมล ว่องวานิช (2548, น. 30) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยเชิงวิชาการ พบว่ากลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำวิจัยสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ นักเรียนในห้องเรียนอาจเป็นรายคนหรือรายห้อง จากการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนพบว่าผลที่ได้จากการวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่เป็นการวิจัยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2542, น. 7) กล่าวว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเป็น กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ ดังนั้นในการที่ผู้สอนจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อต้องการผลที่ได้จากการวิจัยที่ใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชาและวิจัยรูปแบบและวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งในเรื่องของการประเมินหรือการศึกษารูปแบบ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย และเมื่อพิจารณาในประเภทเครื่องมือการวิจัยที่ใช้พบว่าส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสอบถามและการทดสอบ และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา พบว่าเป็นวิธีการ

ดำเนินงานวิจัยที่สามารถศึกษาและประเมินการจัดการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์อันจะนำไปสู่ผลที่ได้จากการวิจัยได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอานูภาพ ธงภักดี (2552) ที่ทำการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา 2547-2551 พบว่าส่วนใหญ่การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย สำหรับผลการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับจำนวนรายการอ้างอิงของงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับสมบูรณ์ มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยย้อนหลัง 5 ปี ค่าเฉลี่ย 5.32 มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาไทยค่าเฉลี่ย 19.16 มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษย้อนหลัง 5 ปี ค่าเฉลี่ย 0.42 มีจำนวนรายการอ้างอิงภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย 3.26 ซึ่งเป็นจำนวนที่ค่อนข้างน้อยในกรณีที่เป็นงานวิจัยเชิงวิชาการ แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของการเป็นงานวิจัยในชั้นเรียนซึ่งไม่ต้องทบทวนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือศึกษาทฤษฎีมากนักจึงเป็นจำนวนการอ้างอิงที่ไม่น้อยจนเกินไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนคณะวิทยาการจัดการที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2555 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. งานวิจัยในชั้นเรียนของคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิจัยรูปแบบผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงปริมาณกับวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งจะทำให้ทราบข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
2. การพัฒนาคุณภาพของงานวิจัยในชั้นเรียนควรสร้างความตระหนักให้เห็นถึงความสำคัญกับการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. งานวิจัยในชั้นเรียนของคณะวิทยาการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนมีจำนวนน้อย ควรมีการสนับสนุนให้มีการวิจัยในชั้นเรียนในด้านนี้
4. ผลของงานวิจัยในชั้นเรียนที่ได้ควรมีจัดกิจกรรมการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอน ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น